

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning.

Fremsat den 13. januar 1970 af indenrigsministeren.

§ 1.

I lov om udøvelse af lægegerning, jfr. lov- bekendtgørelse nr. 236 af 9. august 1955, som ændret ved lov nr. 149 af 21. april 1965 og lov nr. 213 af 4. juni 1965, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

„§ 2. Autorisation som læge meddeles af sundhedsstyrelsen den, der har bestået dansk lægevidenskabelig embedseksamen, og som overfor et lægevidenskabeligt fakul- tet har aflagt lægeløftet. Forinden autorisa- tion meddeles, afgiver vedkommende en skriftlig forsikring om samvittighedsfuldt at ville opfylde sine pligter som læge.

Stk. 2. Reglerne for lægevidenskabelig embedseksamen fastsættes af undervisnings- ministeren efter forhandling med indenrigs- ministeren.

Stk. 3. Autorisation kan ikke meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af lægeger- ning enten på grund af legemlige mangler eller varig eller med mellemrum indtræ- dende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sygdom eller misbrug af alko- hol, lægemidler og lignende, eller på grund af udvist grov uduelighed. Autorisation kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 4. Tilladelse til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge meddeles af sundhedsstyrelsen den læge, der har gen- nemgået den i stk. 5 omhandlede uddan- nelse eller en uddannelse, der efter sund- hedsstyrelsens skøn kan sidestilles hermed.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministe-

Indenrigsmin. 4.B. j. nr. 540/1-2/1968.

ren nærmere regler for uddannelsen til alment praktiserende læge. Uddannelsen, der kan omfatte teoretiske kurser af højst 120 timers varighed, skal være lønnet og af i alt højst 24 måneders varighed.

Stk. 6. Såfremt det er nødvendigt for at skaffe læger adgang til den i stk. 5 nævnte uddannelse kort efter aflagt eksamen, kan indenrigsministeren pålægge statens og kom- munernes sygehuse samt private sygehuse, som modtager offentlig støtte, eller på hvilke patienter indlægges for offentlig regning, at modtage læger i forhold til deres behov for lægeuddannet personale. Nærmere regler om sådanne pålæg fastsættes af indenrigsmini- sterens efter forhandling med Københavns magistrat, Frederiksberg kommunalbesty- relse og Amdsrådsforeningen i Danmark, og således, at der ikke pålægges noget sygehus m.v. pligt til at modtage et større antal læger end gennemsnittet af det antal, som i de sidste 3 år har haft tilsvarende virksom- hed på sygehuset m.v., medmindre forholdene forandres. I tilfælde, hvor læger ikke inden for et rimeligt tidsrum efter eksamen kan få adgang til den kliniske uddannelse, bemyndiges indenrigsministeren til at dis- pensere fra de i medfør af stk. 5 fastsatte regler“.

2. § 3 affattes således:

„§ 3. En læge, som ikke har opnået den i § 2, stk. 4, nævnte tilladelse, kan virke i underordnet stilling på sygehus, som skibs- læge eller som amanuensis hos eller midler- tidig stedfortræder for en alment praktise- rende læge. Indenrigsministeren kan, for så vidt det skønnes nødvendigt for at undgå misbrug af foranstående regel, fastsætte